

Szólevitáció

minden hajnalban

kicsordul az éjszaka kelyhe
 szilánkokká csorbulnak az
 álmok a reggel horizontján
 felsüt a valóság könyörtelen
 kegyelemként árad körém
 áldás és átok 'együtt ért
 mindazzal ami' mi is
 jöhet a teljességgel
 nem lehet egy szavam sem
 'Uram egy szót sem szóltam'
 várokozom figyelek mi lehet
 ami elválaszt és összeköt az a
 kis vékony szál ami a
 vétkek bűnök csomóival
 egyre csak rövidül
 Hozzád Feléd egészen Bennedig

hol maradsz

amikor átítat bennem
 mindent vágyakozásod
 utánam?

hiszed-e

amit mondok suttogok halkán
 betöltöd-e amit kérek összecsukszottan
 megteszed-e hogy fölemelsz egészen
 magad fölé úgy hogy hullani
 vissza sem tudjak
 soha többé?

valóban eljön-e a

nap és felismerünk-e
 benne téged és magunkat
 teljességünk végtelen ragyogásában a
 kín redőinek elsimulásában?

várok

és minden pillanat azzal
 telik hogy ittlétté legyen és

*árnyék nélkül beférkőzhessen az
öröm vetette fény a
lélek eresztékeibe*

vajon tényleg te vagy-e
*az aki minden eltévedt
bárány keresésére elindul és
vajon engem sem felejtess-e el
megtalálni a léten legelőkről
eltűntek közül?*

meglesz-e hogy
*megérkezik aki ajándék és
egy csapásra betölti a
hiányt megosztja magát
megvilágít és megvilágosodik
léted egy szelete és
az is hogy vajon miért kerültél
egyáltalán ide*

nem úsztam meg
*hogy viszontlássam a
létvágtá szenvedés nyomait
tükröződve másokon
másokét magamon*

az örök
*sivatag megmarad körülöttünk
bennünk is ami
változik és elviselhetővé
teszi pillantásod létünk
belsejében mélyen és
egyre mélyebbről mélyebbre*

ajándékozz
*meg magaddal ne vond meg
mindennapi létem kenyerét a
derűt a ragyogás lelkét juttasd
el valahogy hozzám ma is
valamiképpen*